

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3445/2019
14.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Божидара Вујичића, Зоране Делибашић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Лазаревић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Владета Петровић, адвокат из ..., ради заштите од злостављања на раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 2042/2019 од 05.07.2019. године, у седници од 14.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 2042/2019 од 05.07.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 2042/2019 од 05.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу П1. 4/2017 од 12.03.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилца претрпела злостављање на раду код туженог од стране руководиоца ББ у ... у периоду од августа 2014. године до 19.10.2017. године. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужилци накнади нематеријалну штету због претрпљених душевних болова услед повреде части и угледа и права личности у износу од 100.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, а преко овако досуђеног износа, тужбени захтев тужиље је одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужилци накнади парничне трошкове у износу од 177.960,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а преко овако досуђеног износа захтев тужиље за накнаду трошкова са припадајућом каматом је одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка са законском затезном каматом.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 2042/2019 од 05.07.2019. године, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. У ревизији се указује на погрешну примену одредаба Закона о спречавању злостављања на раду и Правилника о правилима понашања послодавца и запослених, али се не указује на законске разлоге за изузетну дозвољеност ревизије у смислу члана 404. став 1. ЗПП, већ се оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 29. став 4. Закона о спречавању злостављања на раду, спор између запосленог и послодавца због злостављања на раду или у вези са радом јесте радни спор. Ставом петим овог члана, прописано је да ако овим законом нису предвиђена посебна правила, у споровима за остваривање судске заштите због злостављања на раду или у вези са радом, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак. Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Будући да се у конкретном случају ради о спору који јесте радни спор, али се не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, то ревизија није дозвољена.

Ревизија је недозвољена такође и у делу који се односи на новчано потраживање, које очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, у смислу новелираног члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић